

آئین نامه جلوگیری از آلودگی آب (مصوبه شماره ۱۸۲۴۱/ت ۷۱ هـ مورخه ۱۳۷۳/۳/۱۶ هیأت وزیران) (با اصلاحات بعدی)

ماده ۱ : عبارات و اصلاحاتی که در این آیین نامه به کار رفته دارای معانی زیر می باشد:

۱-سازمان : سازمان حفاظت محیط زیست

۲-شورای عالی : شورای عالی حفاظت محیط زیست

۳-آلودگی آب : تغییر مواد محلول یا معلق یا تغییر درجه حرارت و دیگر خواص فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی آب در حدی که آن را برای مصرفی که برای آن مقرر است مضر یا غیر مفید سازد.

۴-مواد آلوده کننده آب (آلوده کننده) : هر نوع مواد یا عوامل فیزیکی و شیمیایی بیولوژیک که باعث آلودگی آب گردیده یا به آلودگی آن بیافزاید.

۵-منابع مولد آلودگی آب (منابع آلوده کننده) : هرگونه منبعی که فعالیت یا بهره برداری از آن موجب آلودگی آب می شود که شامل منابع صنعتی ، معدنی ، کشاورزی و دامداری ، شهری و خانگی ، خدماتی و درمانی و متفرقه می باشد.

۶-فاضلاب : هر نوع ماده مایع زائد حاصل از فعالیت های صنعتی یا کشاورزی و دامداری یا شهری ، بیمارستانی و آزمایشگاهی و خانگی که به آب یا خاک تخلیه گردد.

۷-مواد زائد جامد : هرگونه ماده جامدی که عرفاً زائد محسوب می شود مانند زباله ، خاکروب ، خاکستر ، جسد حیوانات ، ضایعات مراکز شهری و صنعتی و زواید حاصل از تصفیه ، اعم از شیمیائی و بیولوژیک و همچنین فضولات انسانی و حیوانی و مواد زائد بیمارستانها و غیره.

۸-آبهای پذیرنده : کلیه آبهای سطحی و زیرزمینی از جمله قنوات ، چاه ها و سفره آبهای زیرزمینی و چشمه ها و نیز دریاها ، دریاچه ها ، رودخانه ها و نهرها و تالابها و آبگیرها و برکه ها که فاضلاب و مواد زائد جامد به آنها تخلیه شده یا در آنها نفوذ می کند.

۹-آبهای ایران : کلیه آبهای داخلی و ساحلی و دریای سرزمینی که تحت حاکمیت دولت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد.

۱۰-رقیق کردن : کاهش غلظت مواد آلوده کننده در فاضلاب از طریق اختلاط یا آب

پذیرنده

۱۱-وسایل و روشهای مناسب : مناسب ترین وسایل یا روشهایی که استفاده آن با توجه به شرایط محلی ، درجه پیشرفت و امکانات علمی و فنی و هزینه های مربوط ، رفع یا کاهش مؤثر آلوده کننده ها را امکانپذیر می سازد.

۱۲- میزان و معیار (استاندارد): حدود مجاز و مشخصات ویژه ای که با توجه به اصول حفاظت و بهسازی محیط زیست برای آلوده کننده ها و جلوگیری از آلودگی آب تعیین می شود.

۱۳- مسئول: شخص حقیقی که اداره یا تصدی منابع مواد آلودگی از قبیل کارخانجات، کارگاه ها و سایر تأسیسات صنعتی را خواه برای خود، خواه به نمایندگی از طرف شخص یا اشخاص حقیقی و حقوقی دیگر به عهده داشته یا شخصاً به طرق مختلف عامل ایجاد آلودگی است.

۱۴- مواد زائد سمی و خطرناک: هر نوع ماده زاید آلوده کننده یا ترکیبی از مواد و ضایعاتی که دارای قدرت صدمه و آسیب زیاد به سلامت انسان یا سایر موجودات زنده یا گیاهان بوده یا بر اثر تماس و تکرار دارای عوارض سوء در آنها باشد و قابلیت آلوده ساختن آب را دارد.

ماده ۲: اقدام به هر عملی که موجبات آلودگی آب را فراهم نماید ممنوع است.

ماده ۳: سازمان با همکاری وزارتخانه های نیرو، کشاورزی، جهاد سازندگی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر وزارتخانه ها و سازمانهای ذی ربط حسب مورد نسبت به بررسی و شناسایی کیفیت آبهای ایران از لحاظ آلودگی اقدام خواهند نمود.

تبصره ۱: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مورد آبهای مشروب از مرحله آبگیر طبق قوانین و مقررات خود عمل می نماید.

ماده ۴: سازمان موظف است نسبت به شناسایی منابع مختلف مولد آلودگی آب به طریق مقتضی اقدام نماید. مسئولین موظفند اطلاعات و مدارک مورد نیاز را در صورت درخواست در اختیار سازمان قرار دهند.

ماده ۵: استانداردهای مربوط به آلودگی آب با ذکر روشهای سنجش و سایر مقررات مربوط توسط سازمان و با همکاری وزارتخانه ها و مؤسسات مذکور در ماده (۳) (این آیین نامه تهیه و به مورد اجراء گذارده می شود).

تبصره: تصمیم گیری درخصوص مقررات مربوط به تخلیه هر نوع فاضلاب به شبکه عمومی فاضلاب شهر در کمیسیونی متشکل از نمایندگان تام الاختیار وزارتخانه های نیرو، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، کشور، صنعت، معدن و تجارت و سازمان حفاظت محیط زیست و سایر سازمان های مسئول آب و فاضلاب شهری می باشد که در سازمان حفاظت محیط زیست تشکیل می گردد و این تصمیمات در چارچوب قوانین و مقررات مربوط لازم الاجرا است.

تبصره: در مورد شهرکها و مجتمع های صنعتی که دارای سیستم فاضلاب عمومی هستند از فاضلاب عمومی شهرکها و مجتمع های صنعتی و غیر صنعتی نمونه برداری شده و

اقدامات لازم برای رفع آلودگی با مسئولیت شرکت و مجتمع به عمل خواهد آمد . در مواردی که واحدهای مستقر در این شهرکها و مجتمع ها فاضلاب صنعتی حاوی مواد مسموم فلزات سنگین داشته باشند و از طریق سیستم فاضلاب عمومی قابل کنترل نباشد بنا به تشخیص سازمان حفاظت محیط زیست واحد مزبور موظف به ایجاد تصفیه خواهد بود.

ماده ۶: تخلیه و پخش فاضلاب یا هر نوع ماده آلوده کننده از منابع متفرقه به آبهای پذیرنده به میزان بیش از حد استاندارد ممنوع است. انواع طبقه بندی منابع آلوده کننده و متفرقه توسط سازمان و با همکاری وزارتخانه ها و مؤسسات ذی ربط تعیین خواهد شد.